

over een overtreding van dit verbod (*Zeitschr. f. ärztl. Fortb.* 1918, n°. 19) wordt uiteengezet, dat de handeling reeds in het Medizinaledikt van 1725 verboden was, en dat het edikt van 1798 de bepalingen van het eerste edikt weder in herinnering heeft gebracht. De rechter beschouwde deze edikten als geldige wetten, voegde echter aan zijn vonnis toe, dat aanbeveling eener bepaalde apotheek niet verboden is, als een bepaald middel noodig en in geen andere apotheek verkrijgbaar is.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BETALING DOOR EEN MIDDENSTANDSZIEKENFONDS.

In April en Mei l.l. behandelde ik mej. X. Op haar verzoek regelde ik de rekening in overeenstemming met haar lidmaatschap van „Het Eerste Ned. Middenstandsziekenfonds”, 's-Gravenhage, Huygensplein 2, welks „tabel voor operatiekosten” ik voor mij had. Mej. X. was lid in de 1ste klasse. Bij haar geschiedde dubbelzijdige enucleatie der amandelen. In verband met de verschillende behandelingen, op de „tabel” in de onderscheidene vier groepen opgegeven, meende ik de verrichte operatie, die met de voorafgaande gevoelloosmaking eenigen tijd kost, in de tweede (op één na laagste) groep te moeten rangschikken. Deze groep is op de „tabel” aangeduid met *f* 20.— tot *f* 60.—. Ik berekende *f* 30.—, terwijl voor eerste onderzoek en contrôle-consultatie met behandeling samen, het bedrag werd berekend, dat volgens mej. X. door de maatschappij werd vergoed, zijnde *f* 6.50. Het indienen mijner rekening ad *f* 36.50 had nu tot gevolg, dat de maatschappij aan mej. X. een post-chèque zond van *f* 20.—. Op een schrijven, hierover door patiënte aan de maatschappij gezonden, werd haar geantwoord, dat voor een zoodanige operatie in de eerste klasse slechts *f* 20.— werd betaald, en dat de consulten hierbij inbegrepen waren.

Het komt mij voor, dat het nuttig is, het bovenstaande onder de aandacht der collegae te brengen:

Amsterdam, 11 October 1918.

J. VAN DER HOEVEN LEONHARD.

DE ZIEKTEWET EN DE DOKTERSFONDSEN.

VAN BRUGGEN is zoo vriendelijk geweest om te trachten mij terecht te helpen; maar ik ben niet gekomen, waar ik wezen wilde. Dat de *wet-TALMA* niet *met name* de doktersfondsen uitsloot, was mij wel bekend; maar ik meen mij te herinneren, dat minister TALMA *zelf* deze fondsen *niet* rekende onder ziekenfondsen, als in zijn wet bedoeld. Nu meent VAN BRUGGEN wel: „dat het duidelijk is, dat de doktersfondsen bij de invoering van de wet hiertoe gerekend zullen worden”; maar als mijn geheugen mij geen parten speelt, dan heeft minister TALMA verklaard, dat het omgekeerde in zijn bedoeling lag. Praktisch doet dit niet zooveel meer ter zake, want minister TALMA is dood; maar het is zeker niet uitgesloten, dat minister AALBERSE het eens kan zijn met de opvatting van den ontwerper der wet. Ik heb de moeite genomen zijn Excellentie te vragen, of hij mij zijn meening wil mededeelen. Als ik deze weet, zal ik ze in het *Tijdschrift* doen opnemen.

Loenen a/d Vecht, 15 October 1918.

L. L. POSTHUMA.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Centraal laboratorium voor de volksgezondheid.

Het verslag van de verrichtingen van het centraal laboratorium voor de volksgezondheid over het jaar 1917 is verschenen. De directeur, dr. C. W. BROERS, karakteriseert dit jaar door te zeggen; „overstelpend veel werk in een te klein geworden ruimte en met in snel tempo toenemende bedrijfsmoeilijkheden”. Het gebrek aan ruimte, vooral